Р Е Ш Е Н И Е
№ 3579

гр. София, 28.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 9 състав,** в публично заседание на 13.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **3687** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр.с чл.15. от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Ш. Ш.– граждани на А. срещу Решение №7717/28.02.2014 година на Решаващ орган при ДАБ към МС на РБ.

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се,че за датата на провеждане на интервюто се е явил в сградата на ДАБ, но поради наличието на много хора е царял хаос в сградата. Многократно е ходил до служителя, за да го извикат на интервю, но в продължение на 5 часа ,никой не го е извикал и към 15.00 часа си е тръгнал, а наред с това, дори и да не се явил на интервю, то административният орган е имал процесуалната възможност да спре производството , на де го прекрати. Посочва се още ,че в разпоредбата на чл.67д,ал.1 от ЗУБ е предвидена алтернативна възможност да се проведе интервю,а не задължителност.Иска се отмяна на решението и връщане на преписката за ново разглеждане на молбата му.

В съдебно заседание,оспорващият- Ш. Ш.,редовно уведомен пери условията на чл.137,ал.7 АПК се явява лично и в присъствието на преводача И. З., поддържа жалбата си на заявените основания. Наред с това, жалбата се поддържа и от адвокат М., определен от САК за процесуален представител на оспорващия и назначен от САК за такъв.

Ответникът по оспорването- Решаващ орган- при ДАБ към МС на РБ,редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7 АПК не изпраща представител.

Представителят на СГП- прокурор Тафров намира жалбата за неоснователна и и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства, е видно, че на 22.10.2013 година, Ш. Ш. подал молба до ДАБ за предоставяне на статут.На същата дата ,до оспорващия е изпратена покана за явяване на интервю на дата 29.10.2013 година от 9 часа. Поканата е връчена лично на оспорващия и е е запознат с текста на езика, който владее с помощта на преводача И. З..

На 29.10.2013 година е съставен констативен протокол, установяващ, че на дата 29.10.2013 година, оспорващият не се явил на посоченото интервю. Протоколът е подписан от интервюиращ орган, присъствалото лице и преводачът И. З..

Със Заповед №03-81/03.02.2014 година, Председател на ДАБ към МС на РБ определил Ц. И. С., юрисконсулт в ДАБ за решаващ орган, който провежда производство по реда на Глава шеста от ЗУБ.

На 28.02.2014 година, ответникът по оспорването издал оспореното решение № 7717, с което прекратил производството за определяне на държавата, компетентна да разгледа молбата за предоставяне статут на Ш. Ш.. Решението е връчено лично срещу подпис на оспорващия на 31.03.2014 година в присъствието на преводача И. З..

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по реда на чл.84 от ЗУБ/ съгласно която решенията по глава шеста, раздел Iа могат да се обжалват в 7-дневен срок от връчването им пред Административния съд - [населено място], чрез органа, издал решението/ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Обстоятелството ,че в решението е посочен различен от закона срок-14 дневен, вместо 7 дневен срок ,не може да доведе до недопустимост на производството ,още повече, че жалбата е подадена в срока, по закона и указан от административния орган. Разгледана по същество,същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №7717/28.02.2014 година на Решаващ орган при ДАБ,представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 , ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност,по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При преценката,съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е това е Решаващ орган,на когото изрично по силата на чл.67г от ЗУБ, е предоставено правото да издава решения за откриване на производство за определяне на държавата, компетентна за разглеждане на молбата, респективно на това да прекратява производството. Наред с това, е налице и изрична Заповед на Председател на ДАБ към МС на РБ за определяне на Ц. С. за решаващ орган .

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма.Решението съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити,с означение на фактическите и правните основания за издаването му- чл.56 от АПК.

При издаването на решението, Решаващ орган при ДАБ е нарушил процесуално правните разпоредби ,което е довело и до нарушаване на материално-правните.

Вярно е,че на дата 22.10.2013 година оспорващият е депозирал молба до ДАБ, с която поискал предоставяне на закрила . Също така е вярно, че на същата дата до търсещия закрила е отправена покана за явяване на интервю на дата 29.10.2013 година от 9 часа в [населено място] и поканата е връчена лично на чужденеца ,като текстът и е преведен на разбираем за него език с помощта на преводача- И. З.. Обстоятелството ,че е съставен протокол от същата дата, удостоверяващ ,че търсещият закрила не се явил за провеждане на интервю, не може да доведе до извода, че е налице отказ от производството по предоставяне на закрила. На първо място ,в протокола за неявяване на интервю, не е посочен часът на удостоверяване на този факт- а само е констатирано това.На второ място, твърдението на оспорващия, че на посочената дата е бил в сградата на РПЦ-С. от сутринта до 15 часа не е оборен от страна на ответника по оспорването с никакви доказателства. Съгласно чл.2, б. "е" от Регламент (ЕО) на Съвета от 18 февруари 2003 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета страна, дава легално определение на понятието "оттегляне на молба за убежище"- а това са действията,с които търсещият убежище прекратява производствата, които са започнали с подаването на молбата му за убежище, в съответствие с националното право, било то изрично или мълчаливо.

Административният орган първо е приел ,че е налице отказ от производството по предоставяне на закрила, а на второ – че е налице мълчаливо оттегляне на молбата,/ което са две различни неща/, и изобщо не се е съобразил с процедурата, посочена в чл. 20, ал. 1, параграф 2 на Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 година за минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите-членки.По делото липсват доказателства,че административният орган е приел, че кандидатът не е доказал, в съответствие с Директива 2004/83/ЕО, че притежава качеството на бежанец, както и конкретно да е установено, че: а) той не отговаря на исканията да предостави информация по същество за своята молба по смисъла на член 4 от Директива 2004/83/ЕО или че не се е явил на личното интервю в съответствие с членове 12, 13 и 14, освен ако кандидатът представи в разумен срок доказателство,че отсъствието му е било по независещи от него обстоятелства или б) той е избягал или е напуснал без разрешение мястото, на което живее, или че е бил задържан, без да се свърже с компетентния орган в разумен срок, или че не е спазил в разумен срок задължението си да се явява редовно пред органите или други задължения за контакт.В този смисъл, решаващият орган не е изложил мотиви, че сопорвищят не е спазил изискването да се яви в разумен срок пред него след пропуснатата дата за интервю, както и че той е предприел допълнително действия за констатиране на бездействията на търсещия закрила. При връчване на поканата за явяване на интервю, решаващият орган е посочил, при неявяване на интервюто н посочената дата или в продължение на 10 работни дни след него, е налице основание за спиране на производството по молбата за статут с всички

законни последици.
В случая, липсват каквито и да било доказателства, че в допълнителния 10 дневен срок Ш. Ш. не се е явил, за да се предприемат действия по спиране на производството съгласно чл. 14 от ЗУБ, а направо решаващ орган е пристъпил към прекратяване на производството, което е съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на търсещия закрила. Наред с това, неявяването на интервю, не е от основанията, водещи автоматично до прекратяване на производството, още повече ,че разпоредбата на чл. 67б, ал. 2 от ЗУБ постановява,че интервюто с чужденеца се провежда само при необходимост в производството по глава VI, раздел Ia от същия закон, а не при задължителност. Допуснатите процесуални нарушения, са довели до неправилно приложение на материалния закон, което прави оспореното решение неотговарящо на условията за редовно действие и предпоставя отмяната му. Тъй като естеството на спора, не позволява решаването му по същество от съда, то административната преписка следва да бъде върната на органа за ново произнасяне и определяне на държавата, компетентна да разгледа молбата за предоставяне на статут на оспорващия и то в разумен и кратък срок, а не както е в процесния случай- след 4 месеца абсолютно бездействие по молбата на чужденеца, търсещ закрила от страна на решаващ орган.
Страните не са заявили претенция за присъждане на разноски.
Воден от гореизложеното, Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №7717/28.02.2014 година на Решаващ орган при ДАБ към МС на РБ.

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА РЕШАВАЩ ОРГАН ПРИ ДАБ ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО А ЗАКОНА.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: